

Luseknækker, hvis Navn øjeblikkelig kom i alles Munde.

Han kunde da heller ikke lade være med at vende sig mod Fritjof og sige:

»Jeg synes saamænd, at de skønne Kunsters Dyrkere ikke foreløbig kan have noget at beklage sig over hertillands. De ser her, hvilken Staahej en stakkels Teaterpjes af en tredje-fjerde Rangs Forfatter kan afstedkomme. I otte Dage vil Byen snakke om denne store Begivenhed —«

»Naa ja, hvad Pokker vil De egentlig have, at Folk skal interessere sig for af det, der ellers sker herhjemme i dette elendige Land?«

Per saa' en Stund tavs paa Fritjof.

»De kan have Ret,« sagde han med et betydningsfuldt Nik og rejste sig i det samme for at gaa. Og efter med et Par utaalmodige Fingergreb at have knappet sin Frakke tæt omkring sig tilføjede han, idet han saa' rundt paa Kunstnerkredsen med et Blik, der lignede en Udfordring: »Men vent — det kan snart blive anderledes!«

»Igen en Mand over Bord!« sagde Fritjof, da han var gaaet, og drak med dyster Mine ud af sit Glas. Og avtomatisk greb de unge Menneſker ogsaa til deres og mumlede bifaldende.

*

*

*